

*Statuut van de Intergouvernementale Commissie voor
Europese Migratie, op 19 October 1953 te Venetië
vastgesteld*

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE

No. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 6 Maart 1954.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van
de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door
of namens de Kamer of door ten minste twintig leden
der Kamer uiterlijk te kennen worden gegeven op
5 April 1954.

's-Gravenhage, 3 Maart 1954.

Wij hebben de eer U Hoogedelgestrengede mede te delen, dat
in de hierbij overgelegde *Tractatenbladen* 1953, no. 128, en
1954, no. 13,¹⁾ de tekst, onderscheidenlijk de vertaling in het
Nederlands, is geplaatst van het op 19 October 1953 te Venetië
vastgestelde Statuut van de Intergouvernementale Commissie
voor Europese Migratie, met bijlage.

Hierbij gelieve U Hoogedelgestrengede tevens een toelichtende
nota aan te treffen bij genoemd Statuut, dat ingevolge artikel
60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-
Generaal behoeft, alvorens voor Nederland in werking te
treden.

Indien wij niet binnen dertig dagen na ontvangst van deze
brief uw schriftelijke mededeling hebben ontvangen van de
wens, te kennen gegeven door of namens de Kamer of door
ten minste twintig leden der Kamer, houdende, dat genoemd
Statuut aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden
onderworpen, dan wel, indien wij binnen die termijn uw schrif-
telijke verklaring hebben ontvangen, dat, voor zover de Tweede
Kamer aangaat, geen uitspraak wordt verlangd, wordt de
goedkeuring van bovengenoemd Statuut geacht te zijn verleend
voor zoveel de Tweede Kamer betreft, tenzij door of namens
de Eerste Kamer of door ten minste tien leden dier Kamer een
uitspraak wordt verlangd.

*De Minister
zonder Portefeuille,*
J. LUNS.

*De Minister
van Buitenlandse Zaken,*
J. W. BEYEN.

Toelichtende Nota

Op 5 December 1951 werd te Brussel opgericht een Tijde-
lijk Intergouvernementeel Comité tot bevordering van de
emigratie uit Europese landen naar overzeese bestemmingen.
De Nederlandse delegatie werd door de Regering gemachtigd
deelneming van Nederland aan het comité, dat aanvankelijk
voor één jaar werd ingesteld, toe te zeggen.

Het genoemde migratiecomité heeft zijn recht van bestaan
sindsdien duidelijk bewezen. Weliswaar bleven de resultaten
gedurende het eerste jaar van zijn arbeid beneden de verwach-
tingen (vervoer van 77 626 emigranten in plaats van het oor-
spronkelijk nagestreefde totaal van 137 500), doch dit dient
te worden toegeschreven eensdeels aan de aanlooptijd, welke
de nieuwe internationale organisatie behoefde, anderdeels aan
minder gunstige omstandigheden in de immigratielanden, die
hetzij door de economische toestand, hetzij door het nog onvol-
doende peil van ontwikkeling niet in staat waren de geraamde
aantallen immigranten op te nemen. De in volgende jaren te
bereiken resultaten werden echter algemeen gunstig beoordeeld;
thans werkt de organisatie naar een gemiddeld maandelijks
vervoer van 10 000 emigranten.

Het comité heeft in de eerste plaats tot doel de vervoer-
mogelijkheden uit te breiden in de gevallen, waarin emigranten
met de normale vervoermogelijkheden hun bestemming niet
zouden kunnen bereiken. Daarnaast biedt het comité hulp bij
de fasen van de migratie, welke aan het transport voorafgaan
en daarop onmiddellijk volgen, terwijl het tevens als catalysator

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

kan fungeren bij de voorbereiding en uitvoering van ontwikkelingsplannen in de immigratielanden, welke de migratie kunnen bevorderen.

Bij het comité zijn thans aangesloten:

de emigratielanden:

Duitsland
Griekenland
Italië
Nederland
Oostenrijk;

de immigratielanden:

Argentinië
Australië
Brazilië
Canada
Chili
Columbia
Costa Rica
Israël
Paraguay
Uruguay
Venezuela
Verenigde Staten van Amerika,

en de sympathiserende landen:

België
Denemarken
Frankrijk
Luxemburg
Noorwegen
Zweden
Zwitserland.

Ook de Nederlandse emigratiebelangen werden door het comité gediend. In het jaar 1952 kon dank zij het comité aan ruim 10 000 Nederlandse emigranten, voor wie de Nederlandse emigratievloot onvoldoende scheepsruimte bood, vervoer worden aangeboden, waarbij de desbetreffende charters, welke anders grotendeels in dollars hadden moeten worden afgesloten, in ponden sterling konden worden verrekend. Bij de uitvoering van het Braziliaans/Nederlands emigratie-accordeo verleent het comité financiële bijstand. Een Nederlander werd verbonden aan de Braziliaanse Placement Board in Rio de Janeiro, die ook op de bevordering van de niet agrarische emigratie uit Nederland naar Brazilië kan toezien. Ook met betrekking tot de opleiding in Nederland van emigranten, bestemd voor Brazilië, werd een regeling getroffen tussen beide landen en de I.C.E.M. (zo luidt de thans gebruikelijke afkorting van de organisatie), waarvan gunstige resultaten kunnen worden verwacht.

Meer in concreto werden deze punten omschreven in de Memorie van Antwoord, betrekking hebbende op het Voorlopig Verslag bij de behandeling van de ontwerp-Rijksbegroting voor 1954, Hoofdstuk XII. Oorspronkelijk was de I.C.E.M. voor één jaar in het leven geroepen in verband met de onzekerheid van het voortduren van de financiële steun van de Regering der Verenigde Staten. Nu deze steun voor de eerstkomende jaren verzekerd schijnt, dient ook de juridische basis van het comité te worden gelegd. Tijdens de in October van 1953 gehouden zesde zitting werd overeenstemming bereikt over het ontwerp-Statuut, dat hierbij ter goedkeuring wordt aangeboden. De ondergetekenden achten het Statuut voor Nederland aanvaardbaar. Er wordt naar gestreefd het Statuut bij de eerstvolgende plenaire vergadering van het comité in April a.s. in werking te doen treden. Italië en Zweden gaven inmiddels te kennen het Statuut te aanvaarden.

Hieronder volgt een toelichting op de belangrijkste artikelen van de constitutie:

Considerans

Deze vermeldt uitdrukkelijk, dat wordt vastgehouden aan de grondslag van de resolutie van 5 December 1951 ter migratieconferentie te Brussel.

In deze resolutie — als bijlage bij de constitutie gevoegd — wordt het wereldprobleem van locale overbevolking en dat der van huis en haard verdrevenen gesteld tegenover de onderbevolking van sommige werelddelen.

Een verband wordt gelegd tussen economische ontwikkeling en immigratie. Samengebundelde hulp, internationale financiering en technische bijstand worden als middelen aangewezen.

Geconstateerd wordt, dat het huidige volume van emigratie (1951) onvoldoende is. Gesteld wordt, dat men gecoördineerd faciliteiten kan bieden om het surplus aan emigratie-bereidwilligen te kunnen vervoeren. Opgericht werd toen een provisioneel comité, genaamd „P.I.C.M.M.E.”, dat zich ten doel stelde:

1. transport op alle mogelijke manieren te verzorgen;
2. samenwerking te zoeken met de leiding van alle internationale organisaties, op dit gebied werkzaam.

Besloten werd, dat het lidmaatschap zou openstaan voor die Regeringen, die geïnteresseerd waren in het principe van een ongehinderd gaan en komen van mensen en die bovendien bereid waren in principe financieel bij te dragen.

Aanvankelijk werd het comité voor 1 jaar opgericht; dit werd steeds met een zelfde termijn verlengd; thans wordt de grondslag gelegd voor een niet permanente organisatie, die, naar het zich laat aanzien, voorbestemd is na een vruchtdragende beginperiode ook de eerstkomende jaren een nuttig bestaan te leiden.

De Nederlandse delegatie heeft bij iedere zitting van het comité geijverd voor het principe, dat bij de vervoerpolitiek van het comité rekening zal worden gehouden met het beginsel „free and fair competition”. Ondanks herhaalde steun van het Scandinavisch blok is het echter niet mogelijk gebleken dit beginsel uitdrukkelijk in het Statuut te doen neerleggen, aangezien de leden, in wier landen de scheepvaart (mede) als Staatsbedrijf wordt uitgeoefend, hun goedkeuring niet aan een zo stringente bepaling konden hechten, ook al hadden zij er geen bezwaar tegen, dat het beginsel waar mogelijk zou worden nageleefd.

De Nederlandse delegatie heeft er tenslotte genoeg mede moeten nemen, dat de directeur van de I.C.E.M. in een plenaire vergadering uitdrukkelijk heeft toegezegd, dat zoveel mogelijk met het meergenoemd beginsel zal worden rekening gehouden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 omschrijft de taak van het comité. De nadruk wordt gelegd op de individuele vrijheid en bevoegdheid van de ontvangende Staten. De politiek ten aanzien van de immigratie en emigratie van ieder land zal worden gerespecteerd.

Artikel 2 legt het lidmaatschap en de financiële verplichting der leden vast; de leden zijn in ieder geval verplicht bij te dragen in de kosten van de administratie van het comité.

Artikel 5 e.v. handelen over de organen en hun functies.

Er wordt ingesteld de Raad, waarin alle leden vertegenwoordigd zijn en waar ook de waarnemers van andere Staten en van internationale organisaties worden toegelaten. De Raad komt als regel tweemaal per jaar bijeen.

Iedere zitting zal worden voorafgegaan door een bijeenkomst van het uitvoerend comité, bestaande uit 9 leden (die jaarlijks wisselen), welks taak het is alle financiële en budgetaire en mogelijke andere kwesties voor te bereiden ten behoeve van de daaropvolgende plenaire zitting en in noodgevallen beslissingen te nemen.

De directeur, als hoofd van de administratie, is verantwoordelijk voor de uitvoering van de door de Raad genomen beslissingen.

Artikel 15 e.v. handelen over de administratieve opzet.

Artikel 18 legt de nadruk op de volstreekte onafhankelijkheid van de directeur en de internationale staf van enige inmenging van buitenaf.

Artikel 21 bepaalt, dat het comité zijn hoofdkwartier zal hebben in Genève.

Artikel 23 stelt regels over de fondsen.

De administratieve kosten zullen worden betaald in constanten door de leden. Tot dusver betaalde Nederland ongeveer \$ 60 000 per jaar; door het toetreden van enige leden enkele maanden geleden zal dit bedrag verminderd worden. De uitgaven voor operationele doeleinden worden door vrijwillige bijdragen van de leden bekostigd. De Verenigde Staten dragen ieder jaar in belangrijke mate hiertoe bij. Ook Nederland heeft eenmaal hiertoe een som ineens bijgedragen (f 500 000 in 1952 ten behoeve van het vervoer van vluchtelingen).

Artikel 25 e.v. omschrijven de juridische status van het comité, van zijn leden en van de directeur en zijn staf nader. Zij zullen aanspraak kunnen maken op die voorrechten en ontheffingen, die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijke uitoefening van hun taak en waaromtrent nader overeenstemming wordt verkregen tussen het comité en het betrokken lid.

Tenslotte wordt voorgeschreven, dat het comité zal samenwerken met alle organisaties, die zich bezighouden met de migratie en met vluchtelingen.

Artikelen 28 en 29 behandelen het stemrecht en de procedure om het Statuut te amenderen.

Artikel 30 wijst als beroepsinstantie over kwesties van interpretatie en toepassing het Internationaal Gerechtshof aan.

Artikel 31 regelt de mogelijkheid werkzaamheden van andere organisaties, die op het terrein van het comité liggen, over te nemen.

Artikel 32 regelt de mogelijke opheffing van het comité.

Artikelen 33 en 34 regelen de inwerkingtreding.

Artikel 35 verklaart de Engelse, Franse en Spaanse tekst gelijkelijk authentiek.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

J. G. SUURHOFF.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,

J. LUNS.